

grove Ord; der svæver mig et Ord paa Tungen, men jeg vil sige den samme *Metode*, den nemlig at fremstille hele Nedsættelsen for samtlige Landets Forbrugere og sammenholde det med hele Paalægget for hele Landets Brændevinsforbrugere, men derved kan man ikke komme til nogen Afvejning af, om det er retfærdigt for at vinde en saadan Toldlov som den foreliggende, at paalægge Befolkningen en ny Skat. Man maa ind paa det, som det ærede Medlem selv sagde, at man paa Rigsdagen stod sig bedst ved at regne med de nøgne Tal. Saa maa vi ogsaa have fat i de nøgne Tal og i alt Fald tilnærmelsesvis have fat i, hvorledes Lettelserne ville falde paa de forskellige Befolkningsklasser, og hvorledes de ny Byrder ville falde paa de samme Klasser. Det var det, jeg forlangte i mine Udtalelser i forrige Uge og ogsaa i mine Udtalelser for 3 Aar siden, at det ærede Medlem, som paastaar med saa stor Sikkerhed, at denne Toldlov plus Brændevinsloven vilde blive en Vinding for den store Befolkning, ogsaa skulde oplyse det med solide Tal og klare og tydelige Beviser. Men hvad kommer det ærede Medlem med? Han kommer med det, som han altid kommer med, og saa taler han om „vilkaarligt løsrevne Tal.“ Det ærede Medlem ramser op alle de forskellige Ting, hvorpaa der finder Nedsættelser Sted. Disse Nedsættelser delte han i 3 Grupper, Industriprodukter, Raaprodukter og de Varer, paa hvilke Finanstolden nærmest hviler. Det ærede Medlem nævnte en Mængde Industriprodukter og endte med et meget stort Beløb, hvormed Statskassens Told paa disse Produkter blev nedsat, men Spørgsmaalet er og bliver dog her, om disse Nedsættelser komme Forbrugerne over hele Landet til Gode i lige Grad, thi saa kan man regne ud, hvor meget det var for hver Samfundsklasse, eller hvis det ikke var lige meget for hver, saa med hvilke Tal, Nedsættelserne faldt paa de Samfundsklasser, jeg særlig har nævnt og betegnet som det mindste Landbrug. Det ærede Medlem har fremdeles i Dag ikke gjort det allermindste Forsøg paa at paavise noget saadant. Det ærede Medlem opramsede dernæst en lang Række Toldnedsættelser paa Raa- og Hjelpestoffer. Men derom gælder akkurat det samme. Det ærede Medlem har ikke i Dag, lige saa lidt som tidligere, gjort noget som helst Forsøg paa at opgive eller paavise, hvor stor en Del af disse Nedsættelser der kommer det mindre Landbrug til gode. Hvad endelig de egentlige finansielle Toldnedsættelser angaar, Salt,

Kaffe, Petroleum osv., gælder ogsaa derom akkurat det selvsamme. Forholdet er jo slet ikke det, at der her staar to Regnestykker imod hinanden, saaledes at jeg har opgjort et, hvori jeg siger, at det vil falde saadan og saadan ud, og det ærede Medlem et andet, hvori han siger: Nej, det vil falde saadan og saadan ud, men Forholdet er jo det, at det ærede Medlem, som er den, der hovedsagelig vil have os til at tage denne Toldlov og give en Brændevinslov derfor, er den, der først skal og bør paavise, at vi virkelig kan gøre det uden derved at skade den mindre velstillede Del af Befolkningen; det har det ærede Medlem ikke paavist, og da det nu er 4de Gang, at det ærede Medlem udtaler sig om disse Sager i disse Dage, tør jeg gaa ud fra, at det ærede Medlem, hvor meget han end siger, at han er inde i Toldsagen, ikke formaar at bevise det. Det ærede Medlem holder meget af at tale om, at saa snart en Mand har staaet og talt i 10 Minutter om Toldsagen, kan det ærede Medlem se igennem ham, som om han var af Glas, og se om han forstaar sig paa Toldsagen. Det er i Virkeligheden kun et Ordspil. Thi det ærede Medlem kunde udtrykke akkurat det samme, hvis han sagde: „Naar en Mand staar op og taler om Toldsagen, kan jeg; saa snart han har talt i 10 Minutter se, om han er enig med mig, og hvis han er det, saa har han Forstand paa den, men hvis han ikke er det, har han ingen Forstand paa den.“ Thi det er deri, at hele det ærede Medlems Forestilling om, hvor vidt man forstaar sig paa Toldsagen bunder, naar det kommer til Stykket. Men lad nu det ærede Medlem saa meget han vil se igennem mig og andre Medlemmer, som om vi vare af Glas, saa er der dog ved Glas den Egenskab, at det kan have et Indhold, som man kan se, naar man ser gennem Glasset, men det ærede Medlem er i sin Bevisførelse aldeles tom, saa at jeg ser gennem det ærede Medlem akkurat lige som jeg ser gennem Luft. — Saa kom det ærede Medlem i Dag — og det var da endelig godt, at det en Gang kom; der havde jo været Grund til for det ærede Medlem at komme dermed noget tidligere, jeg har dog presset ham haardt nok, for at han skulde komme frem dermed — frem med en Meddelelse om, hvorledes han kom til de 4 Millioner Kr., som man paastaar, at Nedsættelsen i Toldbeskyttelsen vil gavne Forbruget; her er det jo igen Forbrugerne som en Helhed. Det ærede Medlem gjorde den Beregning, at han sagde: